

Челідзе Ю.В.

викладач,

*Вінницький медичний коледж
імені академіка Д.К. Заболотного*

ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ АНАТОМІЇ ЛЮДИНИ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ СТУДЕНТІВ

Задача сучасної освіти – підготувати майбутніх фахівців до життя й професійної діяльності в новому, високорозвиненому інформаційному середовищі, ефективному використанню її можливостей. Відмінною рисою освітніх стандартів, що розробляються сьогодні є новий підхід до формування змісту та оцінки результатів навчання на основі принципу: від «знаю і вмію» – до «знаю, вмію і можу застосувати на практиці».

Інформаційна компетентність передбачає вміння добувати, опрацьовувати та використовувати інформацію з різних джерел та формує вміння користуватися новими інформаційними технологіями; переробляти інформацію для отримання певного продукту, аналізувати інформацію та критично ставитися до неї; залучати особистий досвід; усвідомлювати отриману інформацію та формувати власну життєву позицію (1, с. 5).

Національна доктрина розвитку освіти « Україна XXI століття» визначає пріоритетом розвитку освіти впровадження сучасних інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ), які забезпечують подальше удосконалення навчально-виховного процесу, доступність та ефективність освіти, підготовку молодого спеціаліста.

Підготовка студентів відбувається за індивідуальними навчальними планами, при цьому збільшується частка самостійної роботи студентів, що здійснюється під контролем викладачів. Оскільки дисципліна «Анатомія людини» викладається студентам на другому курсі, викладачі циклової комісії природничо-наукових дисциплін стикаються з певними труднощами: основна маса студентів зі шкільної партії і тому не адаптована до методики викладання в коледжі. Вони не вміють самостійно працювати, в той час як значна частина теоретичного матеріалу винесена на самопідготовку. Частина студентів не вміє акцентувати увагу на

головному, у них виникають труднощі в умінні користуватися навчальною та методологічною літературою.

На кожному занятті окрім теоретичних знань студенту необхідно засвоїти практичні навички. Задача викладача – навчити студента працювати ефективно. Тому викладачі-анатоми впроваджують нові інтерактивні форми зацікавленості студента до вивчення дисципліни.

Підготовка та проведення лекцій, практичних занять, складання до них методичних розробок вимагає від викладачів певних психолого-педагогічних знань та навичок із використанням максимального творчого потенціалу особисто кожного викладача. Наприклад, для оптимізації процесу засвоєння лекційного матеріалу, як показує досвід, найкраще використовувати комбінацію, що складається з тематичної мультимедійної презентації, плакатів, вологих препаратів та тематичних муляжів. Як засоби активізації студентів під час лекційних занять добре підходять приклади з клінічної практики, народні прислів'я, що відповідають лекції.

Неможливо не згадати про такий спосіб набуття знань, вмінь і досвіду як гра. Саме вона надає студенту можливості для самореалізації, самоорганізації, самовиховання, саморозвитку і саморуку [2, с. 3]. Елементи імітаційної гри можна використати, приміром, при вивченні опорно-рухового апарату, сполучаючи кістки, моделюючи функцію суглобів та ін.

На мій погляд, вивчаючи предмет, студент повинен чітко розуміти, де, навіщо і коли будуть застосовані знання, отримані під час вивчення дисципліни. Колишні школярі, вони до кінця не усвідомлюють, якою мірою цей багаж буде задіяний у майбутньому. Для того, щоб студенти розуміли необхідність вивчення анатомії людини необхідні опорні точки інтеграції предмета з іншими фундаментальними та клінічними дисциплінами. Так, анатомо-функціональна характеристика серцево-судинної системи і її зв'язок з фахом кардіолога, судинного хірурга супроводжується вирішенням простих клінічних завдань, що викликає у студентів підвищений інтерес. Як на мене, то неможливо обговорювати, наприклад, деталі трахеї, не акцентуючи увагу на способах трахеостомії, рівно як і не пов'язати сегментарну будову легень з локалізацією запальних процесів. Таким чином, у осіб, вже мотивованих на певний фах, виникає бажання більш поглиблено вивчити предмет, зайнятися студентською науковою роботою.

Крім цього, під час вивчення дисципліни використовуються групові форми навчання, тобто робота в малих групах, які співпрацюють між собою, інтерв'ювання, генерація ідей за допомогою «мозкової атаки», розробка власних проектів, застосування при оволодінні практичними навичками методик імітування, симуляції, моделювання.

Таким чином, інформаційно-комунікаційні технології вирішують триєдине завдання: навчати, виховувати, розвивати особистість, формувати професійні та соціальні якості фахівця.

Список використаних джерел:

1. Рогуля В.О. Сучасні технології навчання анатомії людини в підготовці медичних кадрів / В.О. Рогуля, Т.Ф. Дейнега, О.О.Тихонова // Сучасні технології навчання анатомії людини в підготовці медичних кадрів: матеріали навчально-методичної конференції. – Полтава, 2009. – С. 134-135.
2. Дейнега Т.Ф. Клінічне мислення: шляхи формування та вдосконалення на кафедрі анатомії / Т.Ф. Дейнега, В.О. Рогуля, О.О. Тихонова // Клінічне мислення: шляхи формування та вдосконалення на кафедрі анатомії людини. Матеріали навчально-методичної конференції. – Полтава, 2010. – С. 44-45.
3. Бордовская Н.В. Педагогика: учеб. для вузов / Н.В. Бордовская, А.А. Реан. – СПб: Питер, 2000 г. – 304 с.
4. Вербицкий М.М. Активное обучение в высшей школе: контекстный подход: Метод. пособие. – М.: Высшая школа, 1991. – 207 с.
5. Выготский Л.С. Воображение и творчество в детском возрасте. – СПб: СОЮЗ, 1997. – 96 с.
6. Зиновкина М.М. Креативное образование XXI в. Теория и практика. – МГИУ, 2008. – 264 с.